

श्रीः  
श्रीमते रामानुजाय नमः  
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः  
ओं नमो भगवते वासुदेवाय

महर्षि वेदव्यासप्रणीतं श्रीमद्भागवतमहापुराणम्  
॥ चतुर्थस्कन्धे त्रिंशोऽध्यायः ॥

*This document has been prepared by*

*Sunder Kidāmbi*

*with the blessings of*

श्री रङ्गरामानुज महादेशिकन्

*His Holiness śrīmad āṇḍavan śrīraṅgam*

श्रीः  
श्रीमते रामानुजाय नमः  
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः  
ओं नमो भगवते वासुदेवाय  
श्रीमद्भागवतमहापुराणम्  
॥ चतुर्थस्कन्धे त्रिंशोऽध्यायः ॥

विदुर उवाच  
ये त्वयाभिहिता ब्रह्मन् सुताः प्राचीनबर्हिषः।  
ते रुद्रगीतेन हरिं सिद्धिमापुः प्रतोष्य काम् ॥ 1 ॥

किं बार्हस्पत्येह परत्र वाथ  
कैवल्यनाथप्रियपार्श्ववर्तिनः।  
आसाद्य देवं गिरिशं यदृच्छया  
प्रापुः परं नूनमथ प्रचेतसः ॥ 2 ॥

मैत्रेय उवाच  
प्रचेतसोऽन्तरुद्धौ पितुरादेशकारिणः।  
जपयज्ञेन तपसा पुरञ्जनमतोषयन् ॥ 3 ॥

दशवर्षसहस्रान्ते पुरुषस्तु सनातनः।  
तेषामाविरभूत्कृच्छ्रं शान्तेन शमयन् रुचा ॥ 4 ॥

सुपर्णस्कन्धमारूढो मेरुशृङ्गमिवाम्बुदः।  
पीतवासा मणिग्रीवः कुर्वन् वितिमिरा दिशः ॥ 5 ॥

काशिष्णुना कनकवर्णविभूषणेन  
भ्राजत्कपोलवदनो विलसत्किरीटः।

अष्टायुधैरनुचरैर्मुनिभिः सुरेन्द्रै -  
रासेवितो गरुडकिन्नरगीतकीर्तिः ॥ 6 ॥

पीनायताष्टभुजमण्डलमध्यलक्ष्म्या  
स्पर्धच्छ्रिया परिवृतो वनमालयाऽऽद्यः।  
बर्हिष्मतः पुरुष आह सुतान् प्रपन्नान्  
पर्जन्यनादरुतया सघृणावलोकः ॥ 7 ॥

श्रीभगवानुवाच  
वरं वृणीध्वं भद्रं वो यूयं मे नृपनन्दनाः।  
सौहार्देनापृथग्धर्मास्तुष्टोऽहं सौहृदेन वः ॥ 8 ॥

योऽनुस्मरति सन्ध्यायां युष्माननुदिनं नरः।  
तस्य भ्रातृष्वात्मसाम्यं तथा भूतेषु सौहृदम् ॥ 9 ॥

ये तु मां रुद्रगीतेन सायं प्रातः समाहिताः।  
स्तुवन्त्यहं कामवरान्दास्ये प्रज्ञां च शोभनाम् ॥ 10 ॥

यद्यूयं पितुरादेशमग्रहीष्ट मुदान्विताः।  
अथो व उशती कीर्तिर्लोकाननु भविष्यति ॥ 11 ॥

भविता विश्रुतः पुत्रोऽनवमो ब्रह्मणो गुणैः।  
य एतामात्मवीर्येण त्रिलोकीं पूरयिष्यति ॥ 12 ॥

कण्डोः प्रम्लोचया लब्धा कन्या कमललोचना।  
तां चापविद्धां जगृहुर्भूरुहा नृपनन्दनाः ॥ 13 ॥

क्षुत्क्षामाया मुखे राजा सोमः पीयूषवर्षिणीम्।  
देशिनीं रोदमानाया निदधे स दयान्वितः ॥ 14 ॥

प्रजाविसर्ग आदिष्टाः पित्रा मामनुवर्तता ।  
तत्र कन्यां वरारोहां तामुद्वहत माचिरम् ॥ 15 ॥

अपृथग्धर्मशीलानां सर्वेषां वः सुमध्यमा ।  
अपृथग्धर्मशीलेयं भूयात्पत्न्यर्पिताशया ॥ 16 ॥

दिव्यवर्षसहस्राणां सहस्रमहतौजसः ।  
भौमान् भोक्ष्यथ भोगान् वै दिव्यांश्चानुग्रहान्मम ॥ 17 ॥

अथ मय्यनपायिन्या भक्त्या पक्वगुणाशयाः ।  
उपयास्यथ मद्भाम निर्विद्य निरयादतः ॥ 18 ॥

गृहेष्वाविशतां चापि पुंसां कुशलकर्मणाम् ।  
मद्वार्तायातयामानां न बन्धाय गृहा मताः ॥ 19 ॥

नव्यवद्धृदये यज्ज्ञो ब्रह्मैतद्ब्रह्मवादिभिः ।  
न मुह्यन्ति न शोचन्ति न हृष्यन्ति यतो गताः ॥ 20 ॥

मैत्रेय उवाच  
एवं ब्रुवाणं पुरुषार्थभाजनं  
जनार्दनं प्राञ्जलयः प्रचेतसः ।  
तद्दर्शनध्वस्ततमोरजोमला  
गिरागृणन् गद्गदया सुहृत्तमम् ॥ 21 ॥

प्रचेतस ऊचुः  
नमो नमः क्लेशविनाशनाय  
निरूपितोदारगुणाह्वयाय ।  
मनोवचोवेगपुरोजवाय  
सर्वाक्षमार्गेरगताध्वने नमः ॥ 22 ॥

शुद्धाय शान्ताय नमः स्वनिष्ठया  
 मनस्यपार्थ विलसद्द्वयाय ।  
 नमो जगत्स्थानलयोदयेषु  
 गृहीतमायागुणविग्रहाय ॥ 23 ॥

नमो विशुद्धसत्त्वाय हरये हरिमेधसे ।  
 वासुदेवाय कृष्णाय प्रभवे सर्वसात्वताम् ॥ 24 ॥

नमः कमलनाभाय नमः कमलमालिने ।  
 नमः कमलपादाय नमस्ते कमलेक्षण ॥ 25 ॥

नमः कमलकिञ्जल्कपिशङ्गामलवाससे ।  
 सर्वभूतनिवासाय नमोऽयुङ्क्षहि साक्षिणे ॥ 26 ॥

रूपं भगवता त्वेतदशेषक्लेशसङ्ख्यम् ।  
 आविष्कृतं नः क्लिष्टानां किमन्यदनुकम्पितम् ॥ 27 ॥

एतावत्त्वं हि विभुभिर्भाव्यं दीनेषु वत्सलैः ।  
 यदनुस्मर्यते काले स्वबुद्ध्याभद्ररन्ध्रन ॥ 28 ॥

येनोपशान्तिर्भूतानां क्षुल्लकानामपीहताम् ।  
 अन्तर्हितोऽन्तर्हृदये कस्मान्नो वेद नाशिषः ॥ 29 ॥

असावेव वरोऽस्माकमीप्सितो जगतः पते ।  
 प्रसन्नो भगवान् येषामपवर्गगुरुर्गतिः ॥ 30 ॥

वरं वृणीमहेऽथापि नाथ त्वत्परतः परात् ।  
 न ह्यन्तस्त्वद्विभूतीनां सोऽनन्त इति गीयसे ॥ 31 ॥

पारिजातेऽञ्जसा लब्धे सारङ्गोऽन्यन्न सेवते ।  
 त्वदङ्घ्रिमूलमासाद्य साक्षात्किं किं वृणीमहि ॥ 32 ॥

यावत्ते मायया स्पृष्टा भ्रमाम इह कर्मभिः।  
तावद्भवत्प्रसङ्गानां सङ्गः स्यान्नो भवे भवे ॥ 33 ॥

तुलयाम लवेनापि न स्वर्गं नापुनर्भवम्।  
भगवत्सङ्गिसङ्गस्य मर्त्यानां किमुताशिषः ॥ 34 ॥

यत्रेड्यन्ते कथा मृष्टास्तृष्णायाः प्रशमो यतः।  
निर्वैरं यत्र भूतेषु नोद्वेगो यत्र कश्चन ॥ 35 ॥

यत्र नारायणः साक्षाद्भगवान्यासिनां गतिः।  
संस्तूयते सत्कथासु मुक्तसङ्गैः पुनः पुनः ॥ 36 ॥

तेषां विचरतां पद्भ्यां तीर्थानां पावनेच्छया।  
भीतस्य किं न रोचेत तावकानां समागमः ॥ 37 ॥

वयं तु साक्षाद्भगवन् भवस्य  
प्रियस्य सख्युः क्षणसङ्गमेन।  
सुदुश्चिकित्स्यस्य भवस्य मृत्यो -  
भिषक्तमं त्वाद्य गतिं गताः स्म ॥ 38 ॥

यन्नः स्वधीतं गुरवः प्रसादिता  
विप्राश्च वृद्धाश्च सदानुवृत्त्या।  
आर्या नताः सुहृदो भ्रातरश्च  
सर्वाणि भूतान्यनसूययैव ॥ 39 ॥

यन्नः सुतप्तं तप एतदीश  
निरन्धसां कालमदभ्रमप्सु।  
सर्वं तदेतत्पुरुषस्य भूम्नो  
वृणीमहे ते परितोषणाय ॥ 40 ॥

मनुः स्वयम्भूर्भगवान् भवश्च  
 येऽन्ये तपोज्ञानविशुद्धसत्त्वाः।  
 अदृष्टपारा अपि यन्महिम्नः  
 स्तुवन्त्यथो त्वाऽऽत्मसमं गृणीमः ॥ 41 ॥

नमः समाय शुद्धाय पुरुषाय पराय च।  
 वासुदेवाय सत्त्वाय तुभ्यं भगवते नमः ॥ 42 ॥

मैत्रेय उवाच  
 इति प्रचेतोभिरभिष्टुतो हरिः  
 प्रीतस्तथेत्याह शरण्यवत्सलः।  
 अनिच्छतां यानमतृप्तचक्षुषां  
 ययौ स्वधामानपवर्गवीर्यः ॥ 43 ॥

अथ निर्याय सलिलात्प्रचेतस उदन्वतः।  
 वीक्ष्याकुप्यन्द्रुमैश्छन्नां गां गां रोद्धुमिवोच्छ्रितैः ॥ 44 ॥

ततोऽग्निमारुतौ राजन्नमुञ्चन्मुखतो रुषा।  
 महीं निर्वीरुधं कर्तुं संवर्तक इवात्यये ॥ 45 ॥

भस्मसात्क्रियमाणांस्तान्द्रुमान् वीक्ष्य पितामहः।  
 आगतः शमयामास पुत्रान् बर्हिष्मतो नयैः ॥ 46 ॥

तत्रावशिष्टा ये वृक्षा भीता दुहितरं तदा।  
 उज्जह्रुस्ते प्रचेतोभ्य उपदिष्टाः स्वयम्भुवा ॥ 47 ॥

ते च ब्रह्मण आदेशान्मारिषामुपयेमिरे।  
 यस्यां महदवज्ञानादजन्यजनयोनिजः ॥ 48 ॥

चाक्षुषे त्वन्तरे प्राप्ते प्राक्सर्गे कालविद्रुते।  
 यः ससर्ज प्रजा इष्टाः स दक्षो दैवचोदितः ॥ 49 ॥

यो जायमानः सर्वेषां तेजस्तेजस्विनां रुचा ।  
स्वयोपादत्त दाक्ष्याच्च कर्मणां दक्षमब्रुवन् ॥ 50 ॥

तं प्रजासर्गरक्षायामनादिरभिषिच्य च ।  
युयोज युयुजेऽन्यांश्च स वै सर्वप्रजापतीन् ॥ 51 ॥

॥ इति श्रीमद्भागवते महापुराणे पारमहंस्यां संहितायां  
चतुर्थस्कन्धे त्रिंशोऽध्यायः ॥